

κουμπότρυπα

κουμπότρυπα, η, ουσ. [<κουμπί + τρύπα], η κουμπότρυπα. **1.** συνήθως στον πλ. **οι κουμπότρυπες**, (στη γλώσσα της αργκό) τραύματα από χτυπήματα με μαχαίρι, ιδίως τραύματα από σφαίρες περιστρόφου: «τον βρήκαν αιμόφυρτο με το κορμί του γεμάτο κουμπότρυπες». **2.** μικρά, στενά και άσχημα μάτια: «όλα μπορεί να τα σουλουπώσει με τις πλαστικές εγχειρήσεις, αλλά τα μάτια της θα είναι πάντα σαν κουμπότρυπες»·

- τον γέμισε κουμπότρυπες, τον τραυμάτισε με αλληπάλληλα χτυπήματα μαχαιριού και ιδίως με σφαίρες περιστρόφου και, κατ' επέκταση, τον σκότωσε: «έβγαλε ξαφνικά το περιστρόφό του και τον γέμισε κουμπότρυπες»·

- του άνοιξε κουμπότρυπες, βλ. φρ. τον γέμισε κουμπότρυπες.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας